

Historia

I England, Holland och USA har det sedan lång tid tillbaka funnits hundar som hjälper personer med funktionshinder på olika sätt. I Sverige har det sedan ganska många år tillbaka funnits ledarhundar för synskadade men service- och signalhundar är relativt nya begrepp i vårt samhälle.

Våren 1989 startade en pilotutbildning vilket resulterade i att bordercollie tiken Lajban blev Sveriges första servicehund. Hundpsykologerna Anders Hallgren och Marie Hansson Hallgren var ansvariga för projektet och utformandet av träningen av Lajban och hennes rullstolsburne husse Leif Josephsson. En instruktör handledes i den dagliga träning av Anders Hallgren och Marie Hansson Hallgren. Djurmatsdivisionen inom Masterfoods, Effem, var initiativtagare och stödde projektet ekonomiskt. Internationella kontakter och litteratur förmedlades av den ideella och opartiska föreningen Manimalis. Under hösten 1989 var Lajban färdig servicehund och projektet avslutades.

Under hösten 1993 bildades Service- och Signalhundgruppen, som drevs av Nordiska Rehabiliteringsfonden (NRF). Den här arbetsgruppen startade upp utbildning av service- och signalhundar och deras ägare. För att kunna etablera projektet bidrog Allmänna Arvsfonden med ekonomiska medel. NRF fick även stimulansbidrag från Socialstyrelsen för olika projekt. Service- och Signalhundgruppen var en icke-vinstdrivande organisation.

Projektet Service- och Signalhundgruppen avslutades 1998 och resultatet blev att ca 50 hundägare och deras hundar utbildats. Många av de instruktörer och förare som varit med i projektet tyckte det var tråkigt om allt bara skulle försvinna. Därför bildades 1 januari 1999 föreningen Svenska Service- och Signalhundsförbundet.

Svenska Service- och Signalhundsförbundet är alltså ett resultat av det här ovan nämnda mycket lyckade projektet. Eftersom förbundet är ganska nybildat är det ännu i sin "vagga". Idag utbildar förbundet regelbundet nya ekipage och arbetar för att förbättra hundarnas status etc.